

A BALATON FÉNYEI ÉS VIRÁGAI
Halápy János kiállítása.

A szegedi képtár kiállításainak sorozatában érdekes állomáshoz érkezett. Halápy János festőművésznek Balatonnal foglalkozó festményeit gyűjtötték össze, és Pest után Szegeden is bemutatták. A kiállítás címe hűen tükrözi azt, ami belül látható. A kiállítási ternekekben az ember valóban visszaálmódja magát a Balaton partjára, a Balaton fényei és virágai közé.

A művész már ötven éve csodálja a Balatont, hallgatja norajlását, az esti szellőben susogó nádak hangját, figyeli színcit, életét. Halápyt nyugodtan nevezhetjük a "Balaton szerelmesének". E-csetjével a "magyar tenger" szépségeit festette olyan csodálatos átéléssel, őszinte érzéssel, ahogy előtte még nem próbálta senki.

Reggelenként kiült a mólóra, gyönyörködött a hajnal színeiben, ott találta a délt, és sokszor még a napnyugta is. Aztán ... vette ecsetjét, és festett, festett, nindent megörökített, aniben gyönyörködni tudott. Rajongott a nagy vízért, szerinte: "ha nem tudunk költenényt festeni a Balatonról, akkor jobb, ha riportot írunk, az legalább tisztességes és őszinte lehet."

Halápy ihletett poétája volt a Balatonnak. Sokkal realisabb az a balatoni kép, amit a boldog balatoni nyár utáni sóvárgásban festünk télen, rosszul fűthető műtermünkben, mint az a kép, amely mindenáron realisnak akar látszani, amelyet szemünk lencséjével "lefotografálunk" a helyszínen, - mondta az ősz művész, és festett télen is sóvárogva, visszaálmódva a kacagó balatoni nyarat.

Félévszázad a Balaton csodálatában hosszunk tűnő idő, mégis az utolsó nyáron is úgy sietett vissza "szerelmeséhez", mint ötven évvel ezelőtt. Mindig ugyanaz és mégis mindig más, mindig új! - kiáltunk fel mi is őszinte csodálattal, valahányszor megpillantjuk a Balatont.

Stencilszám: 3364.

Ezt érezhette a mester is, és ezt mindig kék - de mindig náshogyan kék, ezt a mindig gyönyörű - de mindig máshogyan gyönyörű vizet festette meg, ezernyi arcával, ezernyi színelivel - mégis az az első gondolatunk róla: Igen! Ez a Balaton!

Járjuk körbe a kiállítást! Természetesen nem lehet célunk minden képet részletesen ismertetni, egyrészt mert hosszúra nyulna felsorolásunk, a másik okunk röviden fogalmazva: azokat látni kell!

A "Fényözön" című kép fogadja a látogatót, milliónyi színárnyalatával, a Balton szikrázó tükre felett napsugarak szivárványával. Ugy érezzük, hogy kitárul a világ, megnyílik feletünk az égbolt, és mi ott állunk a sugárözönben szótlanul, mert még azt sem tudjuk mondani, hogy "köszönjük mester!"

Tovább lépve sorra tárulnak elénk a Balaton titokzatos szépségei. Sokszor láttuk már őket, most mégis újra felfedezzük a "Vitorlásokat a fényben" - ahogy elözlönlik a Balatont, a "Dagadó vitorlát", amint fenségesen repül a könnyű szellőben, a romantikus "Tihany"-t, a "Szilaj hullámokat", az "Esti hajó"-t és még sok-sok elfelejtett hangulatot, emléket idéznek fel ezek a képek, feledtetve ködöt és hideget, napsütést és virágillatot érzünk a teremben.

"Övék a Balaton!" - állunk meg a vidám gyermekcsoport előtt anélkül, hogy rápillantásunk a festmény címére. Egészséges barnára sült gyermekek mosolyognak ránk a futástól még lihegve kiáltják ők is, hogy "csodás a Balaton!"

Nagyon szépek a lehajtott fejű "Dáliák", a susogó "Nádszálak" a sudár "Jegenyék" és a napernyős "Balatonnézők".

Uj megoldásokat látunk a szórt és visszavert fény találkozásánál a "Téli napsütés" c. képen. A balatonparti nép szorgos munkája is kedvenc témája volt Halápnak. Különösen kiemelkedő e témakörben a megkapó "Cséplés", a sok sárga szinnel megfestett "Aratás".

Szeretett kék szinnel festeni. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a "Kék Balaton" milliónyi árnyalata. Halápy élete összefonódott a Balatonnal, még halála óráján sem tudott elszakadni tőle gondolatban. Utolsó szavai is kedvencére vonatkoztak: "Akkor a legnehezebb, amikor kék... szép képeket kell festeni."

Mielőtt riportunkat befejeznénk, hangsúlyozzuk, hogy célunk nem Halápy életrajzának leírása

volt, inkább egy nagyszerű tárlat élménybeszámolóját szeretnénk adni, és ha mindannyian megnézik a kiállítást - igazolni fogtok bennünket. Alljatok meg Ti is néhány pillanatra "Önarcképe" előtt, és az ősz mester nektek is el fogja mondani mindazt, amit nekünk elmesélt. Szeretnénk köszönetet mondani Halápy özvegyének, aki színes információkkal segítette beszámolónk megírását, hiszen ő tudott a legtöbbet róla, végigkísérve a nagy művész életútját és egy nagyszerű "szerelem" kibontakozását, beteljesedését. Bár csak sok lenne ilyen az emberek között is!

Tamási Erzsébet és Kun Erika.

Humor Vicc

Felirat.

Nevelés.

A Flamengó új klubházának falán márványbavésve áll:

Ezt a pompás palotát közönségünk filléreiből építettük. Felkérjük rá a t. játékosokat, hogy honorálják ezt az áldozatkészséget, és a szurkolókra még indokolt esetben se tüzeljenek vissza.

...

Szegény férjek.

Amerikában, a közkérdések házájában legutóbb a következő közkérdést tették fel a kiválasztott férjeknek: "Mit csinált, mielőtt megnősült?" - A válaszok 75 %-a: "Akkor még azt, amit akartam."

...

Az már más.

Hirdetés egy kis tiroli városka pályájának kerítésén: ... A mérkőzés pontosan 12 órakor kezdődik. Ha ebben az időben esne az eső, akkor 10 órakor kezdünk.

...

Stencilszám: 3365.

A tanító bácsi szidja a kisdiákat:

- Haszontalan csibész, miért nem voltál tegnap iskolában?

- Bajnokit játszottam a Kölyökben.

- No és? Az fontosabb, mint az iskola?

A srác önérzetesen kihuzza magát:

- Node tanító bácsi, ne tessék elfelejteni, hogy nekem a jövőmről kell gondoskodnom.

...

Napfogyatkozáskor.

Arisztid és Tasziló együtt ülnek a kávéházban és ujságot olvasnak. Egyszer csak Arisztid felnéz és így szól:

- Kérlek, ez nagyon érdekes.

- Mi az érdekes? - kérdezi Tasziló.

- Hogy ezek a tudósok előre tudják, mikor lesz napfogyatkozás.

- Na hallod! Mit gondolsz?

Azok nem olvasnak ujságot?